

ЛЕТИЧЕВСЬКИЙ Ісак Натанаелович (23. 11. 1874, м. Кременчук, нині Полтав. обл. — 16. 08. 1958, Київ) — співак (тенор). Батько [Адольфа](#) та [Теодора](#), дід [Олександра](#) Летичевських. Заслужений артист УСРР (1932). Навч. у Київ. муз. школі С. Блюменфельда (1898–1901; кл. А. Чарнової-Ганґардт). Від 1892 співав у «Російсько-малоросійській» (укр.) капелі, концертував також як соліст. Виступав у складі різних опер. антреприз, зокрема в рос. трупі М. Унковського в Астрахані (Росія, 1897). Від 1901 — хорист, 1902–50 — соліст Київ. опер. театру (1903 брав участь у постановці опери «Різдвяна ніч» М. Лисенка з нагоди 35-річчя твор. діяльності композитора). Виступав у амплуа компрімаріо (тенора на других ролях), однак до кожної партії ставився винятково уважно. Брав участь у постановці бл. 120 опер. З великим успіхом виконував партію Тріке в опері «Євгеній Онегін» П. Чайковського. Під час гастролей *Ф. Шалєпіна* в Києві (1915) був його сцен. партнером (роль Шуйського у виставі «Борис Годунов» М. Мусоргського). Серед партнерів — [К. Брун-Каміонська](#), [В. Лоський](#), [М. Микиша](#), [П. Цесевич](#). Співав під керівництвом диригентів [Е. Купера](#), [Л. Штейнберга](#). У репертуарі — арії з опер, романси, зокрема циган., українські народні пісні. Для виконав. стилю Л. характерні артистизм, виразне вокальне розкриття

муз.-сцен. образів. Протягом багатьох років організовував концерти для військовослужбовців, був головою Респ. шефської комісії працівників мистецтв. Гастролював у С.-Петербурзі, Саратові, Казані, Кисловодську (усі — Росія), Тифлісі (нині Тбілісі), Вільно (нині Вільнюс), Берліні, Парижі.

Основні партії

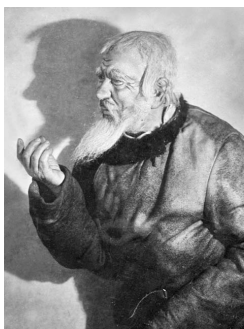
Дяк («Різдвяна ніч» М. Лисенка), Дід («Перекоп» Ю. Мейтуса), Собінін («Життя за царя» М. Глінки), Єрошка («Князь Ігор» О. Бородіна), Винокур («Майська ніч» М. Римського-Корсакова), Ленський, Раймонд, Іскра, Чекалинський («Євгеній Онегін», «Орлеанська діва», «Мазепа», «Пікова дама» П. Чайковського), Шабашкін («Дубровський» Е. Направника), Тібальд («Ромео і Джульєтта» Ш. Гуно), Панталоне («Каморра» Е. Еспозіто), Сполетта, Богдихан, Ямадорі («Тоска», «Турандот», «Мадам Баттерфляй» Дж. Пуччіні), Йонтек («Галька» С. Монюшка).

Рекомендована література

1. Скоробагатько Н. Нотатки оперного концертмейстера. К., 1973.

[О. М. Летичевська](#)

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Летичевський Ісак Натанаелович / О. М. Летичевська // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2016. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-54467>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).